

August Varenius

Augustus Varenius SS. Theol. D. Professor ... ad solemnes Exequias quas ... Dn. Bernharo Lindemanno, ICto, & Reip. Rostoch. Protonotario ... Marito suo desideratissimo ... d. 29. April. parat ... Omnium Ordinum Cives Academicos ... invitat : [P.P. Rostochii, sub Sigillo Rectoratus nostri d. XXIX. April. A.O.R. MDCLXIX.]

Rostochi[i]: Kilius, [1669]

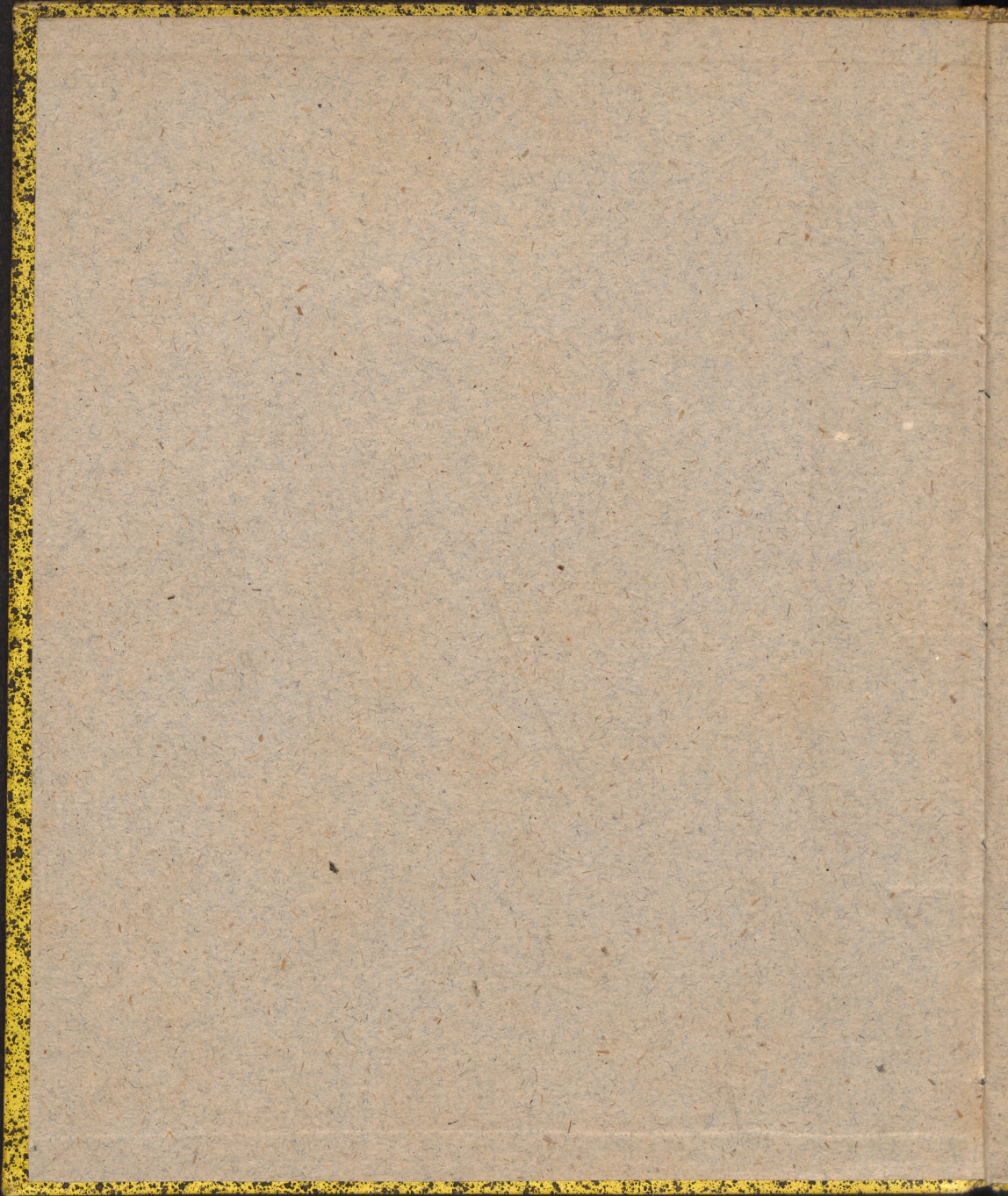
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770671985>

Druck Freier Zugang

Varenius, A.
in
B. Lindemann.

Rostock. (1669.)

4
AUGUSTUS VARENIUS

SS. Theol. D. Professor, Sereniss. Duc. Me-

Consistorii Assessor, h. t. Universitatis
Rostochianæ RECTOR

ad solennes Exequias

quas

præsumo, & Prudentissimo quondam Viro
ac DOMINO

DN. BERNHARDO
LINDEMANNO,

JCto, & Reip. Rostoch. Protonotario, ac
Senatori, & Camerario Spectatissimo, Marito suo
desideratissimo

In templo Mariano, Vidua mœstissima, post ho-
ram I. d. 29. April. parat, Bonorumque ac Doctorum
Virorum celebritate ac frequentia cohonestari
desiderat

Omnium Ordinum Cives Academicos, eâ, quâ par
est, autoritate & humanitate invitat.

Cyprian. ad Demetrian.

*In isto adhuc mundo manenti pœnitentia nulla sera est. Sub ipso
licet exitu & temporalis vite occasu confitenti, venia datur, credenti
indulgentia salutaris de divinâ pietate conceditur, & ad immortalitatem
sub ipsâ morte transitur.*

ROSTOCH I, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

Inis universæ Theologiæ, totiusq; vitæ ac fidei
Christianæ scopus ille est, quem *feminarum pul-*
cherrima, non nisi de patrimonio Crucifixi deq;
dilecti pascentis gregem in liliis loco pastorali, Ubi
sc. pasceret, ubi gregem sub sole meridiano recuban-
tem haberet? sollicita, paucis vocabulis, at ingenti
rerum pondere ac majestate, in ipso Cantici Canticorum pro-
logo c. I. 4. sic peroravit: **הבואני המלך חדריו נגילה ונשמחה**

בך נזכירה ריך מין מי שרים אהבוך:

i. e. *postquam introduxerit me Rex ipse in conclavia sua, plenè exul-*
tabimus & letabimur in te, cumque bonis recollectionibus celebrabi-
mus amores tuos, præ vino: singuli rectissimè diligent te. Non aliud
illi sive princeps votum, sive potentius sub illo solis astu firma-
mentû, quàm futura vitæ æternæ gloria, ut scilicet, ipsa tot ac
tantis hujus vitæ ærumnis, ipsaque morte defuncta, in die no-
vissimo resuscitata, introducatur à dilecto suo, *primogenito ex*
mortuis, ac Principe Regum terræ in gloriosa vitæ immortalis per-
ennaturæ palatia, conspectu ac consuetudine Dei incarnati
beatâ æternaque, omnino, perfectissimèque fruitura, & (quod
ante aditum regnum cœleste, vel ingressum illum in conclavia
non nisi ex parte conceditur) ibi inter amplexus & oscula Chri-
sti, *plenè exultatura*, ibi cum laude & pulcherrimis recordatio-
nibus *amores DOMINI JESU, qui dilexit nos & lavit nos suo*
sanguine à peccatis, & fecit nos Reges & Sacerdotes Deo & Patri suo
Apoc. I, 5. 6. profecutura, ibi plenissimè *perfectissimeque aman-*
tissimum sua dilectura, ut adeò illum omnium in Symbolo fidei
Christianæ articulorum ultimum, ad quem velut ad scopum,
metamve

metamye singuli ceteri feruntur: *Credo* resurrectionem carnis & vitam eternam, illum fidei & vitæ Christianæ portum (ubi ex procelloso fallacissimoque, etiam ubi placidum apparet, mari, post superata tot monstra natantia & infames scopulos, Acroceraunia, Christianis navem subducere datur) universumque triumphantis Ecclesiæ studium, sanctissimâ sermocinatione compendiserit, ac ore rotundo expresserit: Introducet me Rex Christus, Antecessor, quique clamat in Evangelio: *Ego eo paraturus vobis locum, & rursus veniam, ac vos ad me ipsum assumam, ut ubi ero ego, ibi & vos sitis, Introducet, inquam, me in regnum cœleste, in domum Patris sui, in quâ sunt multe habitaciones & adeo in conclavia aeternæ beatitudinis.* Quodnam autem inibi studium omnium ex omnibus tribubus, populis, gentibus linguis beatorum? **EXULTABIMUS IN TE, CELEBRABIMUS AMORES TUOS, PLENA CHARITATE DILIGEMUS TE!** Duillius olim Imperator, primam illam maritimam Romanorum, de Pœnis victoriam, tanti æstimavit, ut gaudium testaturus, non contentus unius diei triumpho per vitam omnem, ubi à cœnâ rediret, prælucere funalia, præcinere, sibi tibias jusserit, quasi quotidie triumpharet. At quantula illa si comparetur, victoria fuit, quàmq; infra tanti triumphi meritum, postquam, qui in illo prælio ceciderant, Pœnis, ingentibus Romanorum inferiis, ad Ticinum, Trebiam, Trasimenum lacum, Cannas Aufidumque Hannibal parentavit? Quàm nulla autem, si cum illâ, quæ in Evangelio celebratur, victoriâ comparetur, & contra, quàm sublimior ipsoq; quem nescit, sine gloriosior ille triumphus decantatus: *Exultabimus in Te Rege, ô JESU, celebrabimus amores tuos!* & par in Apocalypsi representatus: *Stabant ante thronum, & in conspectu Agni amicti stolis albis, qui venerunt ex afflictione magnâ, & laverant stolas suas in sanguine Agni* **ET ERANT PALMÆ IN MANIBUS EORUM.** *Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt inquinati: Vir-*

*gines enim sunt, & sequuntur agnum quocunque jerit. Non esurient amplius, neque sitient, nec cadet in eos deinceps (prout in Amicam. in Cantico quiritantem c. I, 6.) Sol, vel astus; quoniam Agnus eos pascet & ad vivos aquarum fontes ducet, quin & omnem lacrymam ab oculis eorum absterget. Apoc. VII, 14 16. c. XIV, 4. Paccuvius olim, Prætor Syria (sic Seneca refert epist. 12.) nullo non die vino & funereis epulis sibi parentavit, & elatus è cœnâ in cubiculum inter exoletorum plausus ad symphoniam cani acclamative sibi jussit illud: *Βεβίωνε, Βεβίωνε, VIXIT! VIXIT!* Licet autem, meliore conscientia, qui quotidie ad lucrum cœleste surgit, regegnus, suo jam funeri proximus dicere possit:*

*Vixi & quem dederas cursum, pie Christe, peregrinam, quia Christiano, mors beata demum est Vita, vel ad hanc beatam æternamque transitus, ad Christiani hominis exequias, dum effertur in cubiculum s. dormitorium, non funesta sed festâ melodiâ personat sanctius illud: VIVIT! VIVIT, vel VIVET VIVET! quàm illud impurum Paccuvianum: Vixit, vixit! Introducitur quippe talis Victor mundi per sanguinè Agni in conclavia Regis: ubi exultat, ubi triumphat, ubi amores Domini Jesu inter recipros, purissimosq; amores celebrat. Neque verò dubium nobis, quin ad hæc conclavia Regis illumque beatitudinis portum in tempestuoso hoc & hyberno mari respectus ac *Διοξαγεδονία* olim fuerit Viri Amplissimi Domini BERNHARDI LINDEMANNI J.Cti, Reip. Rostochiensis Camerarii & Protonotarii fulgidissimi, nunc tandem classem subducentis, securumque litus adorantis, cui quidem in sexagenarium mox ituro, quàm inde à natali die vitæ ceteroquin haut inamœnæ munus omne profluxerit, si quis me percontaretur, absolverem consultorem tribus oculis: *suaviter & amarè. Sva* vitatis exempla vel ipsa suppeditavit recordatio diei *natalis. Quod enim Rostochii, non per commercia solùm, sed vel in primis, per studii Academici Universitatem, quæque ex illo seminario**

minario processerunt, decora ingenia, seculi ornamenta vel ultra Tropicis solis olim celeberrimâ urbe, quod Parente, J. Cro & Antecessore maximo, Domino THOMA LINDEMANNO, Professore, multorumq; Ducum S. Rom. Imperii Consiliario Excellentissimo, Matre, URSULA Scharffenbergs / Matronâ primariâ anno clb lbcX. d. XX. Octobris editus (per quos in illum tum *Abi Materni*, HENRICI LINDEMAN, Civis Herfordiensis primarii, *Aviaq; Maternæ* ANNÆ Kirchhoff / Femenæ sui quondam sexus virtutibus decoratissimæ, tum *Abi Materni*, Viri Nobilissimi, & Amplissimi Domini BERNHARDI Scharffenbergs / Consulis hujus Reipublicæ oppidanæ splendidissimi, *Avia Maternæ* MARGARITÆ Beselins / ex vetustâ Rostochii BESELINIORUM gente natæ, Matronæ longè clarissimæ, ceterorumque, quos nunc, ne quid intranscursu, & inopiâ orationis deteramus, præterim, Majorum sanguis proflixit) quod curâ parentum Infans olim de generationis Lavacro processerit *Quasmodogenitus*, non potuit non per omnem dein vitam adultiozem, nostro nunc BEATO esse perquam svavissimum, etsi nec fieri potuit quin illud ereptâ sibi vix trimulo Matre desideratissimâ, *amaritudine* primâ redderetur amarissimè temperatum. Verùm majora, vel saltem plura, dies *vitalis* suppeditavit, utriusq; tum svavitatis, tum *amaritudinis* exempla, sive Juvenem considerare placuerit LINDEMANNUM sive jam Matrimonii curiæque dignatione fulgidum. *Svavitas* & felicitas ingens Nostro fuit, quod sub Eminentissimi Parentis oculo, & Pædonomorum censurâ, industriaque accuratissimâ, nec minore domi virtutis exemplo, eousque eniti licuerit, ut anno ætatis decimo nono publico specimine dignissimum se Academicum nominis mensurâ probaret, inde *Wittebergensem* adiret, cumque sitibundum pectus generosiori sapientiæ nectare opplevisset, ac per triennium integrum inibi exactum quinquies, semel quidem *de Translatione Imperii Romani ad Ger-*

manos, & Institutione Collegii Electorum septemviralis Præside M.
WILHELMO NIGRINO, Moraliū Professore publico, quater
autem in Collegio publico Pandectarum, Præside D. HENNINGIO
Grossen / Jcto & Prof. Publ. Respondentem publicè, non sine
Auditorum applausu dedisset, Lipsiensem & Jenensem Acade-
miam non lustrare solùm: sed & in his docentes de superiore,
loco audiendo, majorem doctrinæ ubertatem ac opulentiam,
colligere, ingeniumque sic diligentia ac exercitii publici lima,
excolere potuerit. At quanta suavitate illam tempestas ama-
ritudinis vel ingratae necessitatis excepit! Ille unicè Nostro
dilectus Pater THOMAS LINDEMANNUS, summi nomi-
nis & virtutis Jctus, magnâ bonorum clade, per infestum ter-
râ mariq; militem, notatus, in illis ipsis, qui tunc hanc provin-
ciam, Balthicumq; mare attonabant turbinibus, anno 1630
XXX. mense Martio occidit, occidit, quæ tamen haut simplex
amaritudo, ne Nostro videretur robur omne vigoremq; men-
tis expugnasse, Jenensi quidem Academiâ LINDEMANNUM
nostrum, sic jubente venerandi Patris jam suo funeri proximi,
auctoritate, revocatum, in patriam excivit, at non, ut, igna-
vum fucos pecus imitatus, domi desideret, impetrare potuit.
Processit in pulverem & solem, quantumq; in tribus illis Saxo-
niæ Academiis in Juris studio profecisset, publicâ de Appel-
lationibus Disputatione, Præside D. NICOLAO Schüz / Jcto
celeberrimo & Facultatis Jurid. in hac Univers. Seniore, ipse Au-
tor & Respondens, Patriæ, Patriæque Patrum honorificentis-
simo judicio reverenter submisit. Ceterum, quia ardor ille, &
cupiditas loca discreta oculis usurpandi Saxoniam Germaniamve,
finibus circumscribi noluit, quin incendio acriori exæstare cœ-
pit, æmulatus LINDEMANNUS astrorum ignes, qui motu
gaudent, anno 1630 XXXIII. Batavos petiit, inibique floren-
tissimas celebritate doctorum Virorum Academiâs Groningam
& Leidam, quibus ultra annum noster immoratus id sibi præci-
puè

puè negotii dari credidit, ut situm terrarum, populorum ingenia, mores, fœdera seposita ac velut in numerato haberet, nec alio sine *Leidâ Hagam Comitibus* nobilissimum totius Europæ pagum pariter ac *Areopagum*, adiit, inde Iustratis *Amstelodamo*, *Utrajecto*, *Dordracō*, *Roterodamo*, ex portu *Bruel* in *Angliam* ventis à puppe ferentibus Noster **LINDEMANNUS** Deo Duce, **THOMA** Fratre, Comite, solvit trajecitq; Quam invidiosâ emulatione laudandaque curiositate in regionum Insularum amplissimâ ac felicissima, discretoq; terris nostris Orbe Britannico, tempus haut exiguum exegerit, quam caput & compendium totius regni *Londinum* & quicquid in illâ metropoli sive numerosorum & vel 100. templorum, sive magnificentissimorum palatiorum, Regii in primis, aliorumq; monumentorum, inconnivis oculis Noster Iustraverit quam *Oxonii* & *Cantabrigiæ* celeberrimis Angliæ Urbibus & Academiis, per annum solidum, Juri Civili omnimodæq; antiquitatis cognitioni, militavit, luculentosq; beneficio patentis sibi *Oxonienſis Bibliothecæ* progressus fecerit, id verò cogitandum ego Lectori relinquere malo quam deminutâ oratione quicquam de summâ rei detrahere. Ceterum, ne sic quidem ardor ille, peregrino se Cœlo credendi deferbuit, refrixitq; LINDEMANNO nostros quin increbescere magis magisq; cœpit, & ex *Britanniâ* in *Galliam* regionum Europæarum ad occidentem delicatissimam. Nostrum extrusit. Solvit sub tutelâ non *Διοκοῦρον*: sed Omnipotentis Dei ex portu *Angliæ Rye*, in alterum *Diepæ*, Iustrataq; oculis ad illam *Normandiæ* Civitatem classe Regiâ, in fessâ *Rotomago*, inde aditâ *Parisorum Lutetiâ*, *Aureliano*, item ac *Biturigibus*, in tribus his celeberrimis Galliarum Universitatibus diutius quam in ceteris illius regni urbibus substitit. Admiratus est *Parisis* incolarum incredibilem frequentiam, arcis Regiæ ad *Sequanam* templorum numero 500. circiter aliorumque palatiorum proceribus in fessorum, magnificentiam.

tiam, ipsius linguæ Gallicæ elegantiam, cujus addiscendæ aliorumq; nobilium exercitiorum causa integrum Parisiis annum exegit. Veneratus est vel post cineres *Biturigibus*, illa Juris Lumina, *JACOBUM CUFACIUM*, *DONELLUM*, *DUARENUM*, *HOTOMANNUM*, quorum aliorumq; Celebrîû Virorû nomina Jctorû Cathedræ in Collegio magno supernè inscripta observavit, & acriùs ab ipsâ tantorum in studio juris Heroû samâ impulsus juri in illâ Universitate *Biturigum*, majore conatu incubuit, ut tandem se Patriæ votis, Juris Consultum daret. Nec tenuiter Noster ò *opusq; æstimavit Nationis Germanicæ in Bituricensi Academia*, Consiliarii honorem sibi citra ambitum deferentis judicium, admissumque munus illud honorificum, solerter ac fructuosè non sine laude obiit, ac per semestre administravit, non egressurus facîle *Bituricensibus Athenis*, nisi superiorum voluntate ac autoritate ad Protonotariî spartam anno clò Ibc XXXVII. die 2. Januarii, adspirante Curia Patrum honestissimâ suffragatione, collatam, post quadriennium revocatus Patriæq; supremi Numinis benignitate, nec sine insigni Amicorum plausu ac lætitiâ redonatus fuisset. At ex quo *publico ad-* motus, dubium, plusne *svavitatis*, an *amaritudinis* Beato nunc LINDEMANNO derivatum illo fonte fuerit? Non potuit non amœnissimæ *svavitatis* spectaculum esse, quod sic Virtus per gradus honoris Beatum nostrum attolleret, atque anno hujus seculi XXXVII. *Protonotarium*, anno LI. post solenne Examen & Disputationem *de Obligationibus* sub Magnifico JCro Præside D. NICOLA O Schüz / illâ tempestate *Academiæ Rectore*, pro obtinendis summis in jure honoribus, *Candidatum*, biennio inde anno clò Ibc LIII. die Matthiæ *Senatorem*, tandem Reip. hujus *Camerarium* videret. Nec minùs venustum *svavitatis* argumentum æstimatumque tale Beato nostro fuit, quod adamatam jam ante peregrinationem *Virginem floridissimam pudicissimamque* AGNETAM SASSIAM, celeberrimi olim Philosophi

sophi & Professoris Organici Dn. PETRI SASSII Filiâ, nascendi ordine novissimam, corporis animive dotibus nulli sororum & vel pulcherrimarum aliarum tunc posthabendam, absolutâ feliciter peregrinatione exambire, eandemq; a. c. l. b. l. c. XXXIIIX. d. 20. Novembris post nuptiarû sacra solemnia domum ducere, quin ex pretiosissimâ hâc individuaq; tori sociâ a. c. l. b. l. c. XLIII. 3. Nov. primogenitum BERNHARDUM, altero mox anno d. 18. Novembr. THOMAM, rursus a. c. l. b. l. c. XLVII. PETRUM, LINDEMANNOS, tresq; adeo mares liberos â se genitos lætus adspicere potuerit: sed nec sine *svavitare* fuit, spectata satis olim curiæ in Consiliis, commissisq; expediundis LINDEMANNI, *Senatoris & Protonotarii* pietas, fides, ac dexteritas, conspectior etiam futura, nisi sorte sic satis acerbâ, involvere illam, longeq; maximis amaritudinibus miscere, Deo, *cujus imperscrutabilia sunt iudicia, & via, mortalibus nobis impervestigabiles*, placuisset. *Amaritudinis* exemplû in signe, & ad quod *vocem dolori lingua luctifico negat*, casus omnium liberorum, quos in ipso partim infantia limine, partim in adolescentia, virtutumq; flore, flosculos venustissimos peracerbâ parentibus falce, præpostero vel inverso natali ordine, mors demersit. Antecessit nascendi ordine ultimus, moriendi necessitate primus, PETRUS, infans, suggrundariis suis illatus. Secutus hunc THOMAS natiuitatis pariter ac mortis ordine retrogrado secundus a. c. l. b. l. c. LIX. d. 21. Februarii. Quot autem in hoc uno casu, casus! Ecce enim Adolescens in ipsâ ætatis virtutumq; purpurâ (decimum quintum tunc agebat annum) lætus incolumisq; nescius imminentioris adeo sibi fati, domo paternâ egreditur, & vix unius alteriusve horæ intervallo, ex fallaci glacie lapsus ac in aquis extinctus, mortuus refertur, miserabile, cui non robur & æs triplex circa pectus erat, spectaculum, & humanæ fragilitatis ingens prodigiû, quò plus ex A vi nomine sustinebat expectationis, tantò lamentabilior, & ipso mortis genere, quod quia inglorium, detestati semper sunt Heroes, miserabilior. Non-
B dum

dum satis *dura fortis*. Exceptit calamitas calamitatem, tempestas tempestatem. Supererat Filius unicus, natali ordine primus, fatali serie mortis, ultimus, BERNHARDUS, in quo tandem Amplissimi Patris amor & cura omnis conquieverat: sed & hunc adultiorem, decimo octavo venustissimæ ætatis ac virtutis anno, sc. cl. lxxi. d. 3. Julii acuta febris corripuit, ac mox interfecit. Quis dubitet ad tantam omnium Filiorum cladem, casumq; Jobi calamitati priori haut ab similem, mœstissimos tunc Parentes eandem cantilenam cecinisse, quam Olim Naomi subole omni sublata intonuisse memoratur: *Vocate me Maram, eò quod amaritudine affectit me omnipotens valde. Ego plena abieram? sed Dominus reddidit me vacuam?* Ruth. I. 20. Et tamen nondum substitit piè defuncto amaritudinis experimentum. Accessit, quod ipse LINDEMANNUS p. m. agnovit, inusitatum retro, *mentis quoddam turbamentum*, nullâ Hippocratis Democrito olim acclamantis illud: *Μελαγχολῆς Δημόκριτος!* arte: solâ Omnipotentis Dei virtute anno cl. lxxi. curatum. Ceterum, tot Filiorum, & novissimo maximè Primogeniti calu renovatus Nostro, ac incredibile dictu, quantum auctus dolor est, reditumq; sic in illos mentis scopulos, quibus illidi frangiq; LINDEMANNONAVIS potuisset, nisi vivæ in Jesum Christum fiducia anchora ex sacrario Dominico sustentata fuisset. Norum illud Senecæ Tragici: *Cura leves loquuntur, ingentes stupent*. Et ita Beato LINDEMANNONAVIS dies alter quem *vitam* appellare placuit, inde à natali ad fatalem, *inter gravitatis*, & inde ab adultæ ætate, publicaq; dignatione, dum præ magnitudine latitare, non potuit, luculentioris amaritudinis exempla decurrit, ac illam Hiskia flebilem elegiam nostro frequentem cum lacrymis expressit: *In pace mihi est amaritudo amarissima. Domine fac ut revalescam!* Isaia XXXIIX, 14. 17. Superest tertius, idemq; fatalis ac decretorius dies, *mortis*, qui, si mortalium alteri, nostro sanè Beato LINDEMANNONAVIS, vel ipso sapientissimi Adagii Autore, iudice, *melior sit, quàm dies nativitatit*. Non deerat, quæ jam olim

olim Nostrum nunc beatum exercuerat, fatigaveratq; sapius Melancholia Chronica, *amaritudo sanè amarissima*. Nec dubium, quin immiscuerit sese *σκόληψ* sive tantus, quantum Paulus expertus, sive paulò Paulino minor, ipseq; *Angelus Satan colapbis cadens*, & expertus sic Beatus noster sit illum ex ingenti animi mœrore ac dolore morbum, quem *פגמו* appellat Hiob; sic apud Deum quiritatus: *Tu consternas me somniis, & visionibus conturbas me, adeò ut eligat Machanac* (*αγχόννη*, illud genus mortis, quo quis ex ingenti animi mœrore correptus, obstructo spiritus meatu diffilit & moritur) *anima mea, & mortem, pre soliditate (vitâ) mea*. Job. VII, 14. 15. quâ in *πρώσει* (sic Petrus hanc *νόσον*, in quâ dominatur *ὁ Δείον*, Hippocrati quoque non penitus ignotum, appellat: alteri quippe *πρώσει* expròmtum datur ex Paulo remedium *τὸ γαμήσαι*. I. Pet. IV, 12. I. Cor. VII, 9.) fortè plus vice simplici noster intonuit illud incomparabilis in cinere Theologi: *Miseremini mei, miseremini mei, ὁ amici mei, quia manus Dei plagis affecit me!* c. XIX, 21. Constabunt arcana horum, *παθημάτων* Domino, cui *servus stat caditve*, & cuius adeo solius iudicio tutissimè cuncta reservantur. Propiora Medicòque consilio familiariora sunt, quæ noster Beatus jam merè proximus expertus est, Excellentiss. Medici D. JOHANNIS BACMEISTERI Professoris celeberrimi iudicio, descriptâ, Paralysis lateris dextri, defluxiones in pectus catarrhosæ, inde, *tussis continua anhelitus difficultas, appetitusq; unâ cum viribus* (quæ ceteroquin etiam post paralyin modiculæ supererant, adeò ut Concioni- bus sacris & Curix consiliis aliquotiens interesse potuerit) *planè prostratus*, ac Medici sic Medicamentorumq; ut ut selectissimorum, arte virtuteq; superatâ frustratâq; tandem, mors sola portus, at non ultima linea rerû, illis qui *morte nascuntur, sine rachoant, atq; ubi in terris putabantur extincti, in cœlis lucent*. Et hæc princeps in *amarissima* novissimaq; illâ LINDEMANNO mortali *amaritudine*, fuit svavitas. Quàm enim *svave* illud, quod novissimè Noster olim, cum nullum jam fingendi tempus, nul-
lus

Ius nimo locus superesset, tot hymnis, tot precibus, & his ardentissimis, ipsoq; AGNI, qui portavit peccata mundi, corpore & sanguine participato, testatus est seræ pietatis, pectorisque thorace justitiæ contra jacula Diaboli ignita, per illam *πυροπύλιον* Dei, quam Paulus describit Eph. c. VI. 13. 14. armati, studium & in quo tandem die XXI. April. horâ 2. matur. placidissimè expiravit, vitæ æternæ, ipsiusq; redivivi Triumphatoris videndi desiderium? Verùm, & ista Beati Senatoris LINDEMANNI certamina novissima, & quæ antecesserunt laude digna, de suggesto Ecclesiastico pleniori verborum apparatu, certioriq; (quia & supremo agoni, qui vel fortissimos percellere solet, & anteahtis Beati, præprimis ex quo domi desedit, aut lecto affixus fuit frequenter interfuit, & paucis ante mortem beatam hebdomadibus illo corporis ac sanguinis Dominici Sacramento ægrotantem domi præviâ pœnitentiæ testatione & absolutione confirmavit) fide publicè testabitur *Vir pl. Reverendus, Ampliſſ. Excellentissimus DN. D. HENRICUS MULLERUS Professor Theologus, Antistes Marianus, Collega conjunctissimus. NOS* palmas istas & svavitates cœlestes, quibus jam inter choros Angelorum reficitur, animæ sedibus Beatorum receptæ gratulamur, paremq; corpori resuscitando gloriam precamur, ac quod superest: *Quotquot jurisdictionem Academicam agnoscunt, eos ad eundem exequias Senatori literatissimo, Nostriq; olim ordinis & membro & Fautori Eximio, eâ, quâ fas est, autoritate & humanitate, invitamus achortamur, non obsequium solum sic testaturos nobis: sed & honorem Defuncto, & humanitatem Fratri pl. Rev. DN. JOACHIMO LINDEMANNO, Archi-Diacono Mariano fulgidissimo, & memoriam gratam posthumam incomparabili olim Jcto THOMÆ LINDEMANNO.*

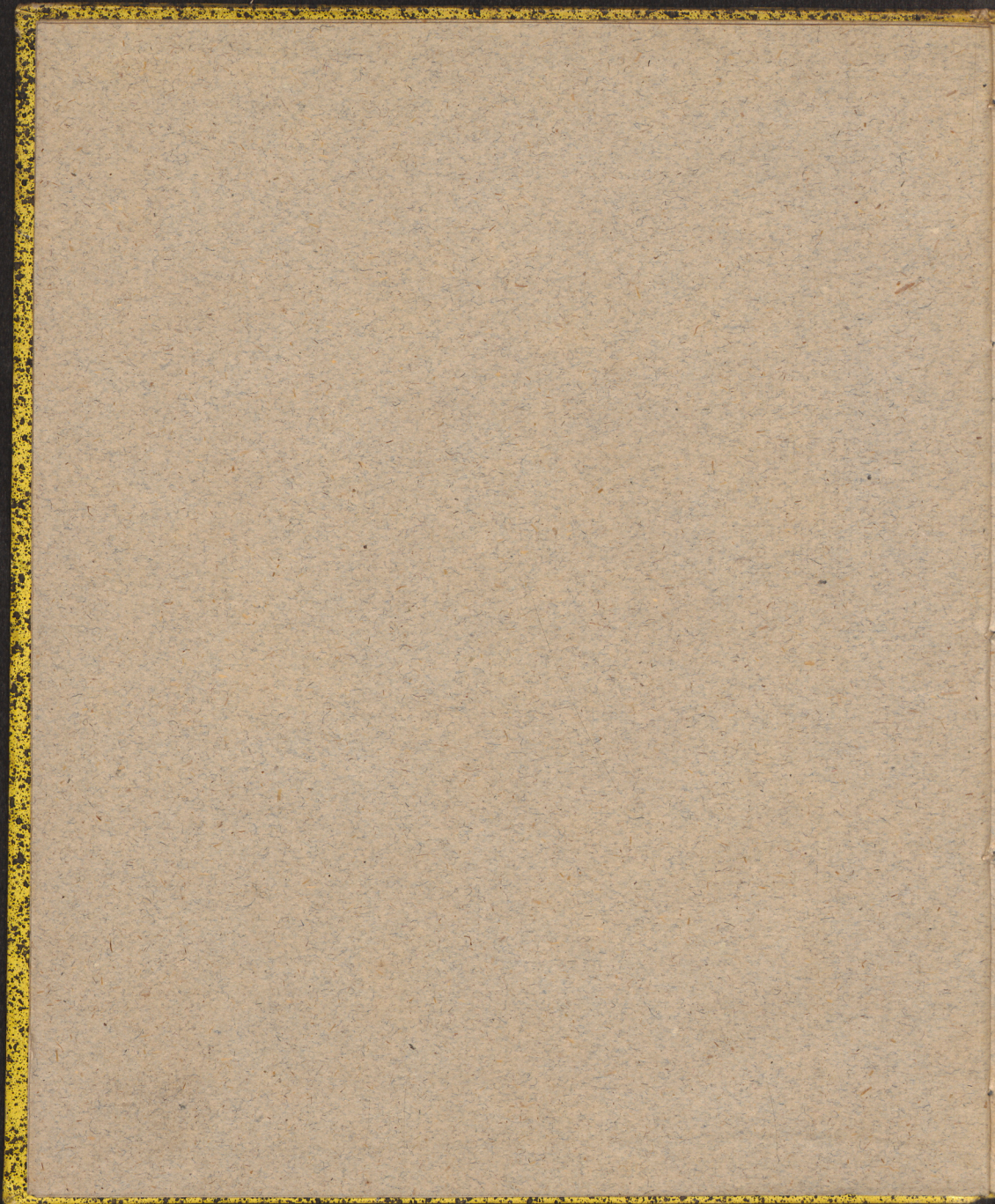
PP. Rostockii, sub Sigillo Rectoratus nostri d. XXIX. April.

A. O. R. cl. lxx. LXIX.

Conventus fiet in æde Marianâ ad horam mediam secundam.

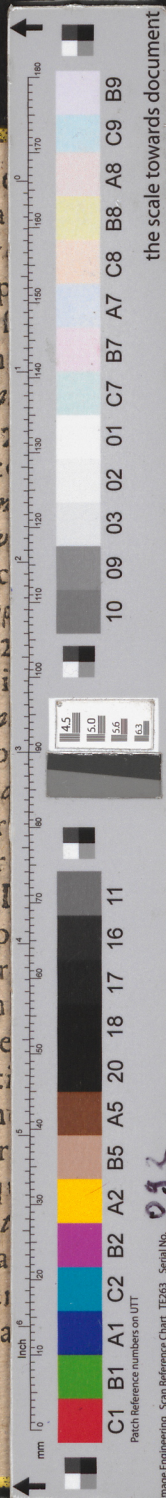

olim Nostrum nunc beatum exercu
Melancholia Chronica, amaritudo sa
um, quin immiscuerit sese σκόλοψ̄ si
expertus, siue paulò Paulino minor, ip
cadens, & expertus sic Beatus noster
mœrore ac dolore morbum, quem
apud Deum quiritatus: Tu constern
conturbas me, adeò ut eligat Machan ac
quo quis ex ingenti animi mœrore c
tus meatu dissilit & moritur) anima m
te (vitâ) mea. Job. VII, 14. 15. quâ in π
σων, in quâ dominatur τὸ θεῖον, Hippoc
ignotum, appellat: alteri quippe π
Paulo remedium τὸ χαμῆσαι. I. Pet. IV, 12
vice simplici noster intonuit illud i
Theologi: Misere mini mei, misere min
nus Dei plagis affectis me! c. XIX, 21. Co
παθημάτων Domino, cui servus stae ca
judicio tutissimè cuncta reservantur
consilio familiariora sunt, quæ noster
mus expertus est, Excellentiss. Medicil
STERI Professoris celeberrimi judicio
ris dextri, defluxiones in pectus catarr
anhelitus difficultas, appetitusq̄ unâ cum
etiam post paraly sin modiculæ super e
bus sacris & Curiaè consiliis aliquoti
planè prostratus, ac Medici sic Medicam
simorum, arte virtuteq̄; superatâ frustr
portus, at non ultima linea rerū, illis q
choant, atq̄, ubi in terris putabantur ext
hæc princeps in amarissimâ novissima
mortali amaritudine, fuit svavitas. Quâ
novissimè Noster olim, cum nullum ja

veratq̄; sapius
sa. Nec dubi
antum Paulus
Satan colaphis
ingenti animi
llat Hiob; sic
s, & visionibus
genus mortis,
bstructo spiri
a, pre solidita
etrus hanc vò
non penitus
tum datur ex
9.) fortè plus
ilis in cinere
mei, quia ma
cana horum,
s adeo solius
a Medicòque
metæ proxi
IS BACMEI
aralysis late
ussis continua
e ceteroquin
at Concioni
te potuerit)
utut selectis
n, mors sola
untur, sine ra
is lucent. Et
DEMANNO
e illud, quod
tempus, nul
lus